

Nyhedsbrev fra Dansk Palæstinensisk Venskabsforening Januar/februar 2025

Kære medlemmer

SÅ er våbenhvilen i Gaza en realitet. I hvert fald den første fase, som trådte i kraft den 19. januar, hvor overgrebet mod Gaza stoppede, og flere fangeudvekslinger har nu fundet sted og ser ud til at fortsætte i yderligere ca. 5 uger.

Vigtigst af alt er, at der ikke længere falder bomber og missiler over, hvad der er tilbage i Gaza, hvor FN vurderer, at mindst 80% af bygningerne og den i forvejen beskedne infrastruktur er helt eller delvist ødelagt eller i ruiner.

I Dansk Palæstinensisk Venskabsforening ønsker vi, for nu, ikke at komme ind på de katastrofale følger af den 471 dage lange, massive hævnaktion og overgreb, som faktisk nu betegnes som folkemord af især Amnesty International og Human Rights Watch.

Vi ønsker ej heller at nævne antallet af dræbte, sårede, kidnappede, hjemløse, forældre-løse, barnløse, savnede eller antallet af hele eller dele af familier, som over de seneste 15 måneder er blevet udslettet og fortsatte med at blive det helt frem til, at våbenhvilen trådte

i kraft. Vel at mærke over 3 timer efter, at den skulle det, fordi Netanyahu opdigtede en "undskyldning" for ikke at leve op til aftalen og valgte at bombe lige til de sidste minutter. Vi har fokus på efterspillet, som er i gang. Og vores håb er, at der vil komme en lille smule tilbage af den tabte retfærdighed og orden i verden, som i den grad har været fraværende gennem de seneste mange årtier – og særligt siden oktober 2023 – når talen falder på Palæstina og palæstinenserne.

Vi er nemlig skeptiske men også optimistiske. Eller nærmere "pessimistiske" (en blanding af pessimisme og optimisme). For siden den 19. januar har Netanyahu og den fascistiske koalition, som han står i spidsen for, utallige gange meldt ud, at de kun er gået med til "den første fase af våbenhvilen", og på den måde antydte, at overgrebet mod Gaza meget vel atter kan blive en realitet om ca. en måned.

Og eftersom den uansvarlige, uregerlige og aldeles utilregnelige Donald Trump er tilbage i Det Hvide Hus og nærmest har erklæret hele verden – ikke mindst Danmark – krig, så er der grund til at frygte, hvor Palæstina og hele Mellemøsten er på vej med duoen Netanyahu-Trump.

Meget, eller måske en del, vil blive afklaret, når Netanyahu, som den første "regeringschef" i verden er inviteret til et møde med Trump i Det Hvide Hus, som skal finde sted i uge 6.

Også det kommer vi til at skrive og berette om på foreningens Facebookside og evt. i medierne. Det samme gælder det igangværende overgreb mod Vestbredden og Østjerusalem, som blev indledt netop på dagen for våbenhvileaftalen. Tilsyneladende som en slags "betaling" for Netanyahu og den rabierte og fascistiske koalition i Tel Aviv. Det overgreb har indtil videre kostet over 20 palæstinensere livet, har såret langt over 150, mens over 200 er blevet fængslet af besættelseshæren.

Men, vi er – trods alt – fortrøstningsfulde efter, at de historiske scener strømmede ind fra Gaza i uge 5, da hundredtusinder af internt fordrevne palæstinensere indledte den lange vandring på op mod 25 kilometer nordpå fra deres teltlejre i den sydlige del af Gaza. Det var rørende at opleve samtidigt med, at det var "frygtelige" scener for Netanyahu og regimet i Tel Aviv. For disse historiske scener overbeviste israelerne og hele verden om at;

1) palæstinenserne insisterer på at vende tilbage, selv om de ved, at de huse, hjem og byer, de vender tilbage til, ikke er andet end bunker af ruiner.

2) palæstinenserne vil og ånd er hverken knækket eller "besejret", som den desperate Netanyahu arrogant og stærkt manipulerende ellers har meldt ud utallige gange.

3) når det kommer til overlevelse, er palæstinenserne verdensmestre.

4) palæstinenserne har sendt et klart, tydeligt og uanfægteligt budskab til Netanyahu og den israelske regering i Tel Aviv om, at den israelske besættelseshær kun er lykkedes med at jævne alt med jorden på sin vej og at myrde titusindvis af børn, kvinder og mænd – men deres vilje til frihed og selvstændighed lever i bedste velgående. Palæstinenserne holder fast i kravet om hver centimeter i Gaza, men også på den besatte Vestbred og i den besatte hovedstad Al-Quds/Østjerusalem.

Hvad betyder det?

Der har været utallige analyser de seneste dage i stort set samtlige af de israelske dagblade og medier. De går hver i sin retning, alt efter deres politiske, ideologiske og efterhånden religiøse ståsted. Men stort set samtlige af disse "analyser" er enige om én ting; det bliver svært, hvis ikke helt umuligt for Netanyahu, den israelske regering og i særdeleshed den udmattede israelske besættelsesstyrke at vende tilbage til en ny omgang krig og overgreb mod palæstinenserne i Gaza.

For alene det faktum, at nu er over en halv million palæstinensere mod alle odds er vendt tilbage til den nordlige del af Gaza, vil gøre det nært umuligt den israelske styrke at starte forfra igen. Dertil kommer, at især USA med Trump i Det Hvide Hus – måske – vil modsætte sig en genoptagelse af overgrebet her og nu.

Er det scenariet, som vi kommer til at opleve i de kommende dage, uger og måneder? Det kan ingen af os vide med sikkerhed. For når det gælder de to utilregnelige Trump og Netanyahu – som i øvrigt er bedste venner – så kan ingen gætte, hvad de tænker på eller agter at lægge af planer. Hverken når det handler om Palæstina, Mellemøsten eller resten af verden.

Lad os, i hver fald i første omgang og for en stund, glædes over, at de forfærdelige og massive bombardementer mod de over 2,2 millioner indespærrede palæstinensere i verdens største friluftsfængsel, som nu ovenikøbet er lagt i ruiner, er indstillet.

Dét kan de hårdtprøvede palæstinensere i Gaza måske bruge til at finde deres kære under murbrokkerne, at begrave de døde og at sørge over især verdenssamfundets passivitet de seneste over 15 måneder.

Bestyrelsen

Dansk Palæstinensisk Venskabsforening er bo- og arveafgiftsfri

Foreningen er nu bo- og arveafgiftsfri. Vi kan glædeligt orientere om at Dansk Palæstinensisk Venskabsforening har søgt om og er blevet godkendt af SKAT til at modtage arv, som kan testamenteres til foreningen, uden at der skal betales hverken boafgift eller arveafgift.

Vi kunne ikke gøre det uden jer!

Vi oplever fortsat en enorm interesse og et behov for information. Vi kan i skrivende stund konstatere, at det indtil videre har dannet grundlag for intet mindre end 133 oplæg/foredrag/debatter over hele landet og ikke mindst over 650 interviews med skole-/gymnasieelever siden oktober sidste år. Dertil kommer hundredvis af interviews i diverse medier.

Om end det er et kæmpe og meget tidskrævende arbejde, er det også en absolut grundsten i vores virke, og vi oplever at blive mødt med stor respekt og ikke mindst stor imødekommenhed.

Vores frivillige foreningsarbejde, der har til formål at oplyse om Palæstina, er forudsat af jeres støtte både solidarisk og økonomisk, så det påskønner vi i høj grad – og det vil vi gerne sige stort tak for. Jeres økonomiske gavmildhed skaber grobund for vores arbejde

for palæstinenserne rettigheder og et frit Palæstina. Derfor håber vi også enormt meget på, at I vil fortsætte som medlemmer og huske jeres årlige betaling.

Betalingsoplysninger finder I her i nyhedsbrevet eller på foreningens hjemmeside. Ellers læs videre nedenfor for mere information.

Tak for jeres uvurderlige indsats, støtte og opbakning!

Intet af denne frivillige indsats ville kunne lade gøre uden jeres essentielle og endda gavmilde støtte og opbakning. TAK.

Nok er nok

Af, Ole Christensen - Frivillig i Dansk-Palæstinensisk Venskabsforening

Jeg har for nylig set dokumentarfilmen No Other Land. Filmen er lavet af en palæstinensisk aktivist og en israelsk journalist med et usædvanligt venskab. I to hele klokketimer følger vi familier på Vestbredden, som oplever overgreb efter overgreb fra den israelske militære overmagt. Undervejs i filmen ser man også, hvorledes israelske bosættere ulovligt angriber og forulemper palæstinensere og tilraner sig deres jord og ejendom. Det berører mig dybt at se, hvorledes disse palæstinensere holder sammen, hvorledes deres børn midt i håbløsheden formår at være børn, og hvorledes disse familier også formår at overleve i grotter, når de har fået smadret deres bolig af det israelske militær. Især én scene står mejslet fast på min indre skærm: En gruppe palæstinensiske børn er i skole, da militæret dukker op for at smadre deres skole. Børn og lærere samler legetøj og læremidler sammen og får reddet det med ud af bygningen, inden den jævnes med jorden af bulldozere for øjnene af dem.

I danske medier er palæstinenserne perspektiv fraværende i beskrivelser af konflikten og overgrebene. De palæstinensiske ofre er tal og nærmest usynlige. De israelske ofre beskrives med navne og i stærke følelsesladede vendinger. Hele tiden fremhæves det, at Israels krigsførelse skyldes, at Hamas 7. oktober 2023 udførte en terroraktion i Israel. Jeg støtter naturligvis ikke disse voldelige metoder, men forsøger at forstå den historiske baggrund. Hamas er ikke opstået ud af den blå luft, men er et resultat af mange års undertrykkelse og forarmelse af palæstinenserne. Når undertrykkelse ignoreres over lang tid, kan man vel forvente, at hvad som helst kan ske. Under alle omstændigheder retfærdiggør det ikke, hvad Israel siden da har bedrevet mod den palæstinensiske civilbefolkning på Vestbredden og i Gaza.

Det er stof til eftertanke, at jeg som dansker i mange år ikke har vidst nok om og forholdt mig til, hvorledes Israel og den vestlige verden har behandlet palæstinenserne siden 1948. I dag forstår jeg bedre konflikten og krigens kompleksitet, men det er beskæmmende at tænke tilbage på, hvad der i de mellemliggende år er foregået. Er min manglende indsigt et resultat af at have levet i et demokrati, hvor fokus mere har været rettet mod den enkeltes velstand og velfærd frem for almenmenneskelige værdier og holdninger?

Israel som stat beskrives ofte i danske medier i neutrale vendinger og ofte fulgt op af, at "vi har jo et nært venskab med Israel". Hvordan kan man have et venskab med en stat, som i så mange år har opført sig som kolonistat og besættelsesmagt – og ikke mindst tilsidesat og

overhørt internationale love og FN resolutioner i stor skala? Rummer vores menneskesyn og livsanskuelse ikke andet og mere?

En kronik i Politiken d. 21. december 2024 har overskriften: "Så stop dog Israels drab på Palæstina". Den er skrevet af Mogens Lykketoft, tidligere udenrigsminister og tidligere formand for FN's generalforsamling. I kronikken belyses det, hvorledes historien om den jødiske stat også er "historien om 77 års fordrivelse, besættelse og ydmygelse af palæstineserne". Mogens Lykketoft sætter tillige ord på, hvorfor vi fortsat skal oplyse om palæstinesernes situation: "For det første fordi jeg mener, at mange i Vesten – og i dansk politik – monumentalt savner viden om historien, der har ført os frem til den nuværende katastrofe i Palæstina. For det andet fordi det israelske demokrati diskriminerer mod ikkejødiske borgere og efterlader især ikkejøder i besatte områder totalt retsløse. Det område, Israel kontrollerer, er et apartheidsamfund. Desuden søger den nuværende ekstremt højre nationalistiske regering af al kraft at indskrænke domstolenes magt og mediernes frihed".

På trods af mange års forulempelse og lidelse har det palæstinensiske folk formået at bevare håbet og troen på en bedre og mere retfærdig fremtid, og det er lykkedes dem at bevare deres ukuelighed. Det er på høje tid, at vi på linje med Sverige, Island og Norge anerkender Palæstina som stat og uforbeholdent støtter det palæstinensiske folk.

Kronik i Politiken

Foreningens formand, Fathi El-Abed, havde følgende kronik i Politiken den 26. december om Tonen i Debatten:

Nu må det må være slut med at råbe barnemorder og antisemit efter hinanden

Af, Fathi El-Abed – Formand for Dansk Palæstinensisk Venskabsforening

OM FÅ DAGE siger vi farvel til et sandt annus horribilis.

Her tænker jeg ikke alene på den urolige verden, i særdeleshed Mellemøsten med det overdimensionerede overgreb mod Gaza, som af Amnesty International karakteriseres som et folkemord. Jeg tænker også på de uendelige rækker af klimarelaterede katastrofer overalt i verden. Frisk i erindring er den enorme naturkatastrofe, der bogstaveligt talt skyllede ind over den spanske by og provins Valencia. For os, der har boet i, kender og elsker Spanien, har det været intet mindre end en kæmpe tragedie at være vidne til.

Jeg har året igennem været meget optaget af, hvordan sammenhængskraften i vores ellers dejlige og harmoniske samfund ser ud. Det politiske klima bliver mere og mere amerikaniseret. Den nationalistiske højrefløj synes at være mere end opsat på at kopiere det, de opfatter som "Trump's succes". Og især debatten om Palæstinakonflikten har været indædt, betændt og særdeles giftig – faktisk har jeg ikke oplevet noget lignende de seneste 30 år.

Jeg har gennem snart tre årtier efter bedste evne bestræbt mig på at være fortaler for palæstinenserne rettigheder og retfærdige sag og på at være det på en ordentlig måde og med en saglig tone. Og det på trods af de ufattelige forbrydelser, som palæstinenserne de seneste mange år og i særdeleshed det seneste år, har været udsat for.

Problemet er, at der på begge sider af den ulykkelige konflikt unægtelig er mange, der ikke har været "gode" til at debattere sagligt og konstruktivt. Ikke blot på sociale medier, men også i det offentlige rum har mange i den grad haft mere end svært ved at ytre sig på den måde, som de måske ville gøre, hvis de stod ansigt til ansigt med den person, de kritiserede. Deres ytringer har for det meste, desværre, været af systematisk tilsvining, udskamning og til tider trusler. Jeg ved, hvad jeg taler om. For jeg har prøvet det hele gennem årene. Især de seneste 14 måneder.

FOR EN DEL år siden, da Dansk Folkeparti bestemte stort set alt i vores land, blev vores nuværende udenrigsminister, Lars Løkke Rasmussen (M), presset af DF til at få mig fyret fra Udenrigsministeriet, lige så snart han overtog statsministerposten fra Anders Fogh i 2009.

Siden er det blevet til utallige forsøg på karaktermord fra borgerlige medier, f.eks. B.T. i 2012, og siden tog facebookkrigerne over. Og selv om intet har virket med henblik på at lukke munden på mig, er tonen blevet aldeles mere styg med tiden.

Min bekymring går på, at mange har svært ved at indse, hvor vigtigt det er med sammenhængskraften i vores samfund.

Ideen om, at vi alle skal kunne være her, når det igangværende folkemord før eller siden er slut, har optaget mig side om side med oplysningsindsatsen om palæstinensernes situation og rettigheder. Desværre har det aldrig været så slemt med absurde beskyldninger og modbeskyldninger fra højre og venstre mod alt og alle.

Palæstina-venner har gentagne gange usagligt afbrudt politikere flere steder i landet. De har råbt "barnemorder" eller "folkemordsagitator" efter enhver, de ikke var 100 procent enige med.

På den anden side har også kendte venner af Israel slynget om sig med lige så absurde beskyldninger, f.eks. den klassiske "antisemit" og efter 7. oktober sidste år den til lejligheden opfundne "terror sympatisør".

Det har ordentlige mennesker, f.eks. vores tidligere udenrigsminister og forhenværende formand for Folketinget Mogens Lykketoft oplevet utallige gange.

Jeg har som nævnt altid bestræbt mig på at formidle mine synspunkter og kritik af andre på en ordentlig måde. Også på sociale medier.

For selv om det hører sig til i et demokrati og i den demokratiske samtale at være kritisk, uenig og endda at give udtryk for en portion forargelse, er vi forpligtet over for hinanden og vores samfund til, at det skal ske i en ordentlig tone. Det har jeg gennem over 25 års virke i den offentlige debat været mere end overbevist om.

Vi kan alle sammen begå fejl i kampens hede, ikke mindst på sociale medier. Men det er den systematiske tilsvining af andre, som vi skal gøre alt i vores demokratiske magt for at få bugt med.

Lad 2025 blive året, hvor vi indleder den lange seje proces med at lære den yngre generation de mest elementære regler for den demokratiske, saglige og konstruktive debat. Det skylder vi, de voksne, dem at gøre.

Og det kan ikke gå hurtigt nok. For verden er mere usikker end nogensinde. Der er ingen grund til også at gøre den ulidelig, fordi vi ikke evner at føre vores uenigheder på en ordentlig og konstruktiv måde. Det vil være den bedste jule- og nytårsgave til sammenhængskraften i vores dejlige samfund.

Vi beklager

Har du sendt os en e-mail på danpal@danpal.dk de seneste uger og måneder med f.eks. spørgsmål, et forslag eller bestilling af plakaten Visit Palestine og/eller fra vores webshop (ikke ret meget tilbage her), så skal vi beklage, at du måske er blandt de mange, som enten intet har hørt fra os eller ikke har fået din bestilling.

Det skyldes to ting; 1) vores hjemmeside og e-mail er blevet hacket/forsøgt hacket adskillige gange det seneste års tid, 2) Den enorme mængde af henvendelser med hundredvis af e-mails og ønsker om medlemskaber hver eneste uge siden oktober har skabt et overvældende pres på vores e-mail system, hvor mange henvendelser endte i "spam-indbakken" og siden er forsvundet. Det beklager vi naturligvis.

Vi opfordrer vores medlemmer til at prøve igen, og vi håber at kunne besvare henvendelserne og/eller at levere de bestilte tilbageværende produkter – særligt "Visit Palestine" plakaten. Ellers vil vi melde tilbage så hurtigt som muligt.

Tak til jer alle for jeres forståelse.

Har du betalt dit kontingent?

Vi har brug for din støtte for at kunne fortsætte foreningens vigtige oplysningsarbejde.

Foreningen kører på frivillig basis, så alle indkomne midler går ubeskåret til den palæstinensiske sags tjeneste.

Medlemskab koster kun 150kr. pr. år. For pensionister, arbejdsledige og unge under uddannelse er kontingentet kun 100 kr. pr. år.

Beløbet kan indsættes på giro 931-8119 eller overføres via netbank til:

Reg. nr.: 0268

Kontonr.: 000 931 8119

Du kan også benytte Mobilepay nr. 65841 til alle former for overførsler og indbetalinger til foreningen.

Ønsker du at melde/afmelde nyhedsbrevet?

Find **meld/afmeld** knappen på hjemmesiden (under Medlemskab af DPV). Afmelding sker herefter automatisk.

Dansk Palæstinensisk Venskabsforening
Danish Palestinian Friendship Association | الدنماركية الفلسطينية الصداقة جمعية
Dronningensgade 14 | DK-1420 København K, Denmark | Tel. +45 35 35 48 68
E-mail: danpal@danpal.dk | Websites: www.danpal.dk